

Evangelí del divendres de la setmana XXVIII de durant l'any: senzillesa

Evangelí i comentari del divendres de la setmana XXVIII de durant l'any. “Fins i tot els cabells us té comptats”. Hem de caminar davant de Déu amb senzillesa, sense deixar-nos enganyar quan el diable miri de portar-nos pel camí de la hipocresia, de la por, de la dissimulació quan no fem les coses bé.

Evangelí (Lc 12, 1-7)

Mentrestant, la gent s'havia aglomerat a milers, fins al punt que es trepitjaven els uns als altres. Jesús començà a dir primer als seus deixebles:

—Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia. No hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Per això, tot el que heu dit en la fosca, ho sentiran a plena llum, i el que heu parlat a cau d'orella en la cambra més retirada, ho pregonaran des dels terrats.

»A vosaltres, amics meus, us dic que no tingueu por dels qui maten el cos i després ja no poden fer res més. Jo us faré veure qui heu de témer: temeu aquell qui, després de prendre la vida, té poder de tirar a l'infern. Us ho asseguro: a aquest sí que l'heu de témer. ¿No es venen cinc ocells per dues monedes? Doncs bé, Déu no

n'oblida ni un de sol. Més encara,
fins i tot els cabells us té comptats.
No tingueu por: vosaltres valeu més
que tots els ocells.

Comentari

“Guardeu-vos del llevat dels fariseus, que és la hipocresia”. El Senyor cerca persones que lluitin per ésser coherents, que mirin de viure en unitat de vida. La dita de Jesús recorda la lloança que va fer a Natanael quan Felip el va presentar: “Mireu un autèntic israelita, un home que no enganya” (*Jn 1, 47*).

Als qui l'escolten i a nosaltres ens ajuda a caminar de cara a Déu: “No hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Per això, tot el que heu dit en la fosca, ho sentiran a plena llum, i el que heu parlat a cau d'orella en

la cambra més retirada, ho
pregonaran des dels terrats”.

Jesús espera de nosaltres la senzillesa
del nen que se sap davant del seu
pare i que no té res a témer. Com
escrivia sant Josepmaria a *Camí*: “Cal
arribar a la convicció que Déu està
contínuament al nostre costat. —
Vivim com si el Senyor estigués allà
lluny, on brillen les estrelles, i no ens
adonem que també el tenim sempre
a la vora.

»I hi està com un Pare amorós —a
cadascun de nosaltres ens estima
més que totes les mares del món
puguin estimar els seus fills—,
ajudant-nos, inspirant-nos, beneint...
i perdonant.

»Quantes vegades no hem fet
desarrufar el front dels nostres
pares, tot dient-los, després d’una
entremaliadura: ja no ho faré més! —
Potser aquell mateix dia hi
tornàvem... —I el nostre pare, fingint

duresa en la veu, amb la cara tota seriosa, ens renya..., mentre el cor, coneixedor de la nostra feblesa, se li entendreix pensant: pobre noi, quins esforços que fa per portar-se bé!

»Cal que ens convencem, que ens en saturem, que Pare i molt Pare nostre és el Senyor que està al costat nostre i en el cel”[1].

“No es venen cinc ocells per dues monedes? (...) No tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells”. Amb aquesta senzillesa hem de caminar davant de Déu sense deixar-nos enganyar quan el diable miri de portar-nos pel camí de la hipocresia, de la por, de la dissimulació quan no fem les coses bé.

.....

[1]Sant Josepmaria, *Camí*, 267.

Javier Massa // Photo:
Guillaume de Germain -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
divendres-de-la-setmana-xxviii-de-
durant-lany-senzillesa/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-divendres-de-la-setmana-xxviii-de-durant-lany-senzillesa/) (15/03/2026)